

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bryan Andrew Ker

Strona pozwana: Pawło Postnow, Natalia Postnowa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uchwały nieposiadających osobowości prawnej wspólnot – utworzonych na mocy ustawy ze względu na posiadanie szczególnych określonych praw – które są przyjmowane większością członków tych wspólnot, lecz wiążą wszystkich członków, w tym również niegłosujących, stanowią źródło „zobowiązania umownego” dla celów określenia jurysdykcji krajowej sądów w trybie art. 7 pkt 1 lit. a) rozporządzenia [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)] nr 1215/2012 ⁽¹⁾ [z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych]?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy należy do takich uchwał stosować zasady określania prawa właściwego dla stosunków umownych uregulowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 ⁽²⁾ z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I)?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie, czy do takich uchwał należy stosować zasady określone w rozporządzeniu (WE) nr 864/2007 ⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącym prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II), a także które z zasad wskazanych w tym rozporządzeniu w odniesieniu do pozaumownych źródeł odpowiedzialności należy zastosować?
- 4) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie, czy uchwały wspólnot nieposiadających osobowości prawnej związane z kosztami utrzymania budynków należy uważać za „umowę o świadczenie usług” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) czy też za dotyczące „prawa rzeczowego” lub „prawa do korzystania z nieruchomości” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)] nr 1215/2012 [z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I), Dz.U. 2008, L 177, s. 6.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącym prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II), Dz.U. 2007, L 199, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour du travail de Liège (Belgia) w dniu 18 stycznia 2018 r. – V / Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

(Sprawa C-33/18)

(2018/C 112/29)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: V

Strona pozwana: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 87 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że osoba, która przed dniem 1 maja 2010 r. rozpoczęła pracę najemną w Wielkim Księstwie Luksemburga i działalność na własny rachunek w Belgii, musi, aby podlegać ustawodawstwu mającemu zastosowanie na mocy rozporządzenia nr 883/2004, złożyć wyraźny wniosek w tym celu, nawet jeśli nie podlegała żadnemu zabezpieczeniu społecznemu w Belgii przed dniem 1 maja 2010 r., a ustawodawstwu belgijskiemu w dziedzinie zabezpieczenia społecznego osób prowadzących działalność na własny rachunek podlegała jedynie z mocą wsteczną, po upływie terminu trzech miesięcy od dnia 1 maja 2010 r.?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy wniosek, o którym mowa w art. 87 ust. 8 rozporządzenia nr 883/2004, złożony w okolicznościach opisanych powyżej, skutkuje stosowaniem ustawodawstwa państwa właściwego na mocy rozporządzenia 883/2004 ze skutkiem wstecznym od dnia 1 maja 2010 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 166, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 19 stycznia 2018 r. – Vueling Airlines SA / Jean-Luc Poignant

(Sprawa C-37/18)

(2018/C 112/30)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vueling Airlines SA

Strona pozwana: Jean-Luc Poignant

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dokonana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie A-Rosa Flussschiff wykładnia art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71/EWG ⁽¹⁾, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 ⁽²⁾, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 ⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. ma zastosowanie w sporze związanym z przestępstwem nielegalnego zatrudnienia, gdzie zaświadczenia E 101 zostały wydane na podstawie art. 14 ust. 1 lit. a), zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 574/72/WE z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia nr 1408/71 ⁽⁴⁾, podczas gdy sytuacja wchodziła w zakres art. 14 ust. 2 lit. a) pkt i), dla pracowników najemnych świadczących pracę na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami i w którym przedsiębiorstwo transportu lotniczego z siedzibą w innym państwie członkowskim posiada swój oddział, a już sama treść zaświadczenia E 101, które wskazuje port lotniczy jako miejsce wykonywania pracy przez pracownika oraz przedsiębiorstwo lotnicze jako pracodawcę, pozwala wywnioskować, że zostało ono uzyskane z naruszeniem prawa?